

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

postmottak@fin.dep.no

Hørings svar om gjennomføring av EU-regelverk om bærekraftig finans

Forbrukerrådet viser til at Finansdepartementet den 30. oktober 2020 ber om innspill til forslag fra Finanstilsynet om å gjennomføre to EU-forordninger om bærekraftig finans. Forordningene er ledd i gjennomføringen av EUs handlingsplan for bærekraftig finans. Finanstilsynets høringsnotat med forslag til ny lov om opplysninger om bærekraft er datert den 27. oktober 2020. Høringsfristen er satt til den 8. januar 2021.

Forbrukerrådet oversender med dette sine innspill, og hovedpunktene kan oppsummeres slik:

- Forbrukerrådet støtter forslaget fra Finanstilsynet om å gjennomføre to EU-forordninger om bærekraftig finans i norsk lov, henholdsvis EU-forordning 2019/2088 om offentliggjøring av bærekraftsrelatert informasjon i finanssektoren og EU-forordning 2020/852 om innføring av et rammeverk for et klassifiseringssystem for bærekraftig økonomisk aktivitet (taxonomy).
- Formålet med innføring av et eget regelverk om bærekraftig finans bør være mer enn bare å øke oppmerksomheten rundt behovet for å utvikle bærekraftig virksomhet. Formålet må like mye være å bidra til at bærekraftige virksomheter og prosjekter lettere kan finansieres for slik å bremse temperaturstigninger og klimautslipp i tråd med Parisavtalen, redusere klimarisiko og oppnå samfunnsmessig gevinst.
- Innlemming av EU-forordningene i norsk lov vil bidra til å svare ut en reell etterspørsel blant mange forbrukere etter en tydelig merkeordning for grønne finansielle produkter som synliggjør bærekraftige investeringer på en god måte og som forhindrer grønnvasking.

- Forbrukerrådet mener det er nødvendig at finansforetak som markedsførere og yter ulike investeringstjenester, herunder blant annet porteføljeforvaltning og investeringsrådgivning, underlegges krav knyttet til offentliggjøring av bærekraftsrelatert informasjon. Det er viktig at regelverket ivaretar forbrukernes interesser på best mulig måte, og i så måte vil krav om at finansmarkedsdeltakere og finansrådgivere må offentliggjøre informasjon om hvordan bærekraft er integrert i investeringsbeslutninger og rådgivningsvirksomhet, og hvorvidt risiki knyttet til bærekraft forventes å ha konsekvenser for avkastning, bidra til økt investorbesskyttelse og forbrukervern.
- For å bekjempe grønnvasking er det viktig at det innføres krav til bærekraftsinformasjon, slik EU-forordningene legger opp til, og da særlig knyttet til kravet om beskrivelser av hvordan finansproduktet bidrar til bærekraft.
- Forbrukerrådet mener av hensyn til lovtydighet at utformingen av den nye loven om opplysninger om bærekraft i så stor grad som mulig bør beskrive fullt ut hvilke bestemmelser og krav som gjelder, og ikke kun inneholde henvisninger til de to EU-forordningene (om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren i § 2 og om bærekraftige økonomiske aktiviteter i §3) i tillegg til innledende paragrafer om anvendelsesområde (§ 1-1) og definisjoner (§ 1-2). Selv om enkelte tydeliggjøringer av bestemmelser også kan fremgå av forskrift, vil det være en fordel for lovens lesbarhet at selve lovteksten er mest mulig utfyllende.

Forbrukerrådet gir forøvrig sin tilslutning til at Norge benytter muligheten etter artikkel 16 i offentliggjøringsforordningen som gir medlemsstatene anledning til å la forordningen også gjelde for produsenter av pensjonsprodukter som forvalter offentlige trygdeordninger.

Forbrukerrådet ser imidlertid ikke tungtveiende grunner til å gjøre bruk av muligheten til utvidelse som følger av artikkel 17, som innebærer at forordningen også vil gjelde for verdipapirforetak med færre enn tre ansatte som yter investeringsrådgivning. Selv om Finanstilsynet foreslår å utvide denne bestemmelsen, blant annet begrunnet i lite merarbeid for distributør, så har vi i liten grad slike spesialiserte foretak i Norge. Det er stort sett livselskapene som selger slike produkter, og disse regnes som store foretak etter regnskapsdirektivet og har dermed uansett informasjonsplikt.

Forbrukerrådet vil også knytte noen kommentarer til Finanstilsynets vurdering i høringsnotatet om at en kvalitativ vurdering av de opplysninger foretakene gir

om bærekraftig virksomhet forutsetter en helt annen kompetanse enn det Finanstilsynet besitter per i dag. Forbrukerrådet mener slik kompetanse er noe Finanstilsynet uansett bør sikre seg, ikke minst fordi tilsynet selv tidligere har pekt på at det kan være en sammenheng mellom klima og finansiell stabilitet.

Finanstilsynet fremhever videre i høringsnotatet at en eventuell fremtidig tilsynsmessig oppfølging av for eksempel anvendelse av kriteriene knyttet til miljømål i klassifiseringsforordningen må legges til andre etater enn Finanstilsynet, men unnlater samtidig å avklare eller peke på hvem andre som eventuelt skal kunne påta seg en slik rolle. Forbrukerrådets vil peke på at artikkel 14 i forordningen innebærer at landene som omfattes av forordningen pålegges å etablere «nødvendige tilsynsvirkemidler». Forbrukerrådet mener derfor at det er nødvendig at Finanstilsynet settes i stand til å føre kontroll med kvalitative vurderinger som foretakene avgir i forbindelse med sin bærekraftsinformasjon og -rapportering.

Forbrukerrådet vil avslutningsvis peke på at innføring av tydelige krav til bærekraftsinformasjon og -rapportering vil bidra til at viktig informasjon blir tilgjengeliggjort for ikke-profesjonelle investorer og forbrukere samtidig som det også må kunne forventes at arbeid med samfunnsansvar, etikk og bærekraft i ulike finansforetak vil bli prioritert enda sterkere. Flere av de sentrale aktørene i markedet har også allerede bemannet opp med egne bærekraftsteam de siste årene, noe som innebærer at ressursbruken ikke nødvendig trenger å økes i særlig grad for de av foretakene som over tid har jobbet seriøst med bærekraft innenfor finans.

Oslo, den 8. januar 2021

Med vennlig hilsen
Forbrukerrådet

Jorge B. Jensen (sign.)
Fagdirektør finans

Bjarki Eggen (sign.)
Seniorrådgiver finans